

HØJESTERETS KENDELSE

afsagt tirsdag den 6. oktober 2026

Sag BS-32655/2026-HJR

Advokat Arvid Andersen kærer Østre Landsrets afgørelse af 9. januar 2026 om salær i sagen:

O.W. Supply & Trading A/S under konkurs
mod
A
(advokat Arvid Andersen, beskikket)
m.fl.

I tidligere instans er truffet afgørelse af Østre Landsrets 21. afdeling den 9. januar 2026 (B-2633-17).

I påkendelsen har deltaget tre dommere: Jens Peter Christensen, Ole Hasselgaard og Søren Højgaard Mørup.

Påstande

Kærende, advokat Arvid Andersen, har nedlagt påstand om, at hans salær for Østre Landsret forhøjes med 3.000.000 kr. med tillæg af moms til i alt 5.000.000 kr. med tillæg af moms.

Landsretten har henholdt sig til den trufne afgørelse.

Sagsfremstilling

O.W. Supply & Trading A/S og en række øvrige selskaber i O.W. Bunker-koncernen blev taget under konkursbehandling den 7. november 2014. A var direktør for Dynamic Oil Trading (DOT), som var et datterselskab i O.W. Bunker-koncernen i Singapore.

I december 2016 rejste konkursboet et erstatningskrav mod bl.a. A samt andre ledelsesmedlemmer, ejere og revisorer tilknyttet O.W. Bunker-koncernen. Sagen blev anlagt ved Retten i Aalborg og senere henvist til Østre Landsret. A var under hele sagens behandling i landsretten repræsenteret af advokat Arvid Andersen.

Sideløbende med erstatningssagen verserede der ved Vestre Landsret en straffesag mod A vedrørende hans rolle som direktør i DOT. Ved Vestre Landsrets dom af 14. juni 2019 blev han idømt fængsel i 5 år for mandatsvig af særlig grov beskaffenhed, jf. straffelovens § 280, nr. 2, jf. § 286, stk. 2. A var også under straffesagen repræsenteret af advokat Arvid Andersen.

Den 11. maj 2023 beskikkede Østre Landsret advokat Arvid Andersen som advokat for A. Af retsbogen fremgår bl.a.:

”Der fremlagdes en erklæring af 9. maj 2023 fra A, hvorved han erklærer, at han ikke har økonomisk mulighed for at varetage sine interesser i sagen (8-2633-17), samt at han er villig til at godtgøre statskassen udgifter til den beskikkede advokat i henhold til princippet i retsplejelovens § 260, stk. 11, sammenholdt med § 332, stk. 2.

A ønsker endvidere advokat Arvid Andersen beskikket som sin advokat.

Landsretten henviste til retsbog af 24. marts 2023 og bemærkede, at da landsretten ikke finder det muligt at behandle sagen på forsvarlig måde, uden at A er repræsenteret af en advokat, pålægges det A i medfør af retsplejelovens § 259, stk. 2, at lade sagen udføre af en advokat. Processkrifter, der herefter indgives af A efter pålæggets meddelelse, betragtes som ikke indgivne, ligesom A anses for udeblevet fra de retsmøder, der afholdes efter pålæggets meddelelse.

Landsretten beskikkede herefter advokat Arvid Andersen som advokat for A.”

Erstatningssagen blev hovedforhandlet i Østre Landsret over 44 retsdage i perioden fra februar til oktober 2025. Landsretten afsagde dom den 9. januar 2026, hvor landsretten fandt bl.a., at A havde handlet ansvarspådragende, og at han solidarisk med en anden person skulle betale 200 mio. kr. til konkursboet.

Samme dag traf Østre Landsret afgørelse om, at advokat Arvid Andersen tilkendtes et salær på i alt 2.000.000 kr. med tillæg af moms, som endeligt skulle afholdes af statskassen. Af retsbogen fremgår bl.a.:

”Der fremlagdes brev af 1. december 2025 fra advokat Arvid Andersen angående salær og eventuelt pålæg om refusion.

A har været repræsenteret af advokat Arvid Andersen under hele sagens behandling i landsretten. Advokaten repræsenterede også A under straffesagen, der har verseret sideløbende med nærværende sag, og som blev endeligt afgjort af Vestre Landsret ved dom af 14. juni 2019. Advokat Arvid Andersen har oplyst, at han ikke har modtaget honorar fra A i nærværende sag, samt at A ikke er omfattet af en ledelsesansvars- eller retshjælpsforsikring. Advokat Arvid Andersen har oplyst, at han siden sagens anlæg har anvendt mere end 3.125 timer på sagen.

Advokat Arvid Andersen blev i retsbog af 11. maj 2023 beskikket som advokat for A efter retsplejelovens § 259, stk. 3, 2. pkt. (nu stk. 4, 2. pkt.). Beskikkelsen har ikke tilbagevirkende kraft, og den beskikkede advokat kan derfor som udgangspunkt kun kræve salær fra statskassen for arbejde, der er udført efter beskikkelsen, jf. Højesterets kendelse af 11. december 2014 (UfR 2015.954). Landsretten finder efter navnlig karakteren og omfanget af det arbejde, advokat Arvid Andersen har udført under sagen, herunder det begrænsede antal processkrifter og indholdet heraf, at der ikke foreligger sådanne omstændigheder, der gør det rimeligt at fravige dette udgangspunkt, hvorfor landsretten besluttede, at beskikkelsen i henseende til salærfastsættelsen ikke skal have virkning fra et tidligere tidspunkt.

Det er ved Højesterets kendelse af 27. maj 1999 (UfR 1999.1414/2) og i efterfølgende afgørelser fastslået, at salær til en beskikket advokat i en civil sag i overensstemmelse med mangeårig praksis bør fastsættes med udgangspunkt i de vejledende salærtakster, der anvendes ved fastsættelsen af sagsomkostninger, men således, at der – som hidtil – tillige kan tages hensyn til det opnåede resultat, sagens beskaffenhed og arbejdets omfang.

Som anført i landsrettens dom i denne sag, er sagsomkostningerne imidlertid som følge af sagens værdi fastsat skønsmæssigt. Landsretten har ved fastsættelsen af salæret til den beskikkede advokat derfor taget udgangspunkt i, hvad der kan anses for rimeligt, også under hensyn til sagens omfang og karakter. Der er endvidere taget hensyn til både arbejdets omfang i den periode, advokaten har været beskikket, og det ansvar, der har været forbundet med sagens førelse.

Landsretten fastsatte på denne baggrund et samlet salær til den beskikkede advokat, advokat Arvid Andersen, på 2.000.000 kr. med tillæg af moms.”

Advokat Arvid Andersen har med Procesbevillingsnævnets tilladelse indbragt spørgsmålet om salærets størrelse for Højesteret.

Parternes synspunkter

Advokat Arvid Andersen har anført navnlig, at uanset beskikkelsen først blev meddelt den 11. maj 2023, har han repræsenteret A, siden sagen blev anlagt den 23. december 2016, og bør tilkendes salær for hele den periode. Omfanget og karakteren af det udførte arbejde, den meget betydelige sagsgenstand og A's centrale rolle i sagen tilsiger nemlig, at salær bør tilkendes for hele perioden.

Højesteret har i UfR 2015.954 fastlagt et udgangspunkt om, at beskikkelse som led i et advokatpålæg som udgangspunkt har salærmæssig virkning for tiden efter beskikkelsen. Kendelsen angik imidlertid et a conto salær og ikke den endelige fastsættelse af salæret ved sagens afslutning.

Det følger af almindelige salærretlige principper, at salærfastsættelsen beror på en samlet konkret vurdering af arbejdets karakter, nødvendighed, omfang og betydning for sagens behandling. Hvis det arbejde, der er udført, før beskikkelsen blev meddelt, har været en nødvendig del af den samlede sagsførelse, vil afskæring af salæret for den forudgående periode føre til resultater, som ikke afspejler den reelle arbejdsindsats.

En for rigid anvendelse af udgangspunktet er ikke foreneligt med de retssikkerhedshensyn, som beskikkelsesordningen har til formål at varetage, eller med artikel 6 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, hvorefter adgangen til domstolene skal være reel og effektiv og ikke blot teoretisk.

Der vil ofte være behov for, at advokaten inden beskikkelsen foretager en indledende gennemgang af sagen, og dette arbejde er ofte en forudsætning for, at der senere kan indgives en kvalificeret anmodning om beskikkelse. Hvis dette arbejde afskæres fra honorering som følge af arbejdets tidsmæssige placering, risikerer beskikkelsesordningen at skabe et retssikkerhedsmæssigt tomrum mellem sagens opståen og beskikkelsens meddelelse.

A er sagsøgt af konkursboet for 200 mio. kr. Dertil kommer, at medsagsøgte, Deloitte, havde nedlagt en friholdelsespåstand over for A på 1,2 mia. kr. Sagen verserede for landsretten i 8 år og 9 måneder, hovedforhandlingen varede 44 retsdage, og der har været afholdt et betydeligt antal retsmøder under sagens forberedelse. Ekstrakten for landsretten udgjorde ca. 52.000 sider og den juridiske materialesamling ca. 6.500 sider. Siden sagens anlæg har han brugt mere end 3.125 timer på sagen.

Salæret kan på denne baggrund passende fastsættes til i alt 5.000.000 kr. med tillæg af moms.

Højesterets begrundelse og resultat

Den 23. december 2016 anlagde O.W. Supply & Trading A/S under konkurs en civil erstatningssag ved Retten i Aalborg mod en række personer tilknyttet O.W. Bunker-koncernen, herunder A, som var direktør i datterselskabet Dynamic Oil Trading (DOT) i Singapore. A var fra sagens anlæg repræsenteret af advokat Arvid Andersen. Sagen blev senere henvist til Østre Landsret.

Den 11. maj 2023 erklærede A, at han ikke havde økonomisk mulighed for at varetage sine interesser i sagen, og at han ønskede advokat Arvid Andersen beskikket som sin advokat. Landsretten pålagde herefter A at lade sagen udføre af en advokat, jf. retsplejelovens § 259, stk. 2, hvorefter landsretten beskikkede advokat Arvid Andersen som advokat for A.

Landsretten afsagde dom den 9. januar 2026 og tilkendte samme dag den beskikkede advokat et samlet salær på 2.000.000 kr. med tillæg af moms. Advokaten havde forinden indgivet sin salærindstilling til landsretten.

Advokat Arvid Andersen har anført navnlig, at han skal tilkendes salær for hele perioden fra sagens anlæg den 23. december 2016 til landsrettens dom den 9. januar 2026, og at salæret bør fastsættes til i alt 5.000.000 kr. med tillæg af moms.

Som fastslået i Højesterets kendelse af 11. december 2014 i sag 197/2014 (UfR 2015.954) har en advokatbeskikkelse efter retsplejelovens § 259, stk. 3, 2. pkt. (nu stk. 4, 2. pkt.) ikke tilbagevirkende kraft. Den beskikkede advokat kan derfor som udgangspunkt kun kræve salær fra statskassen for arbejde, der er udført efter beskikkelsen. Retten er dog ikke afskåret fra at bestemme, at beskikkelsen i henseende til salærfastsættelsen efter omstændighederne skal have virkning fra et tidligere tidspunkt, hvis det navnlig efter karakteren og omfanget af det arbejde, advokaten har udført, skønnes rimeligt.

Landsretten har efter navnlig karakteren og omfanget af det arbejde, advokat Arvid Andersen har udført under sagen, herunder det begrænsede antal processkrifter og indholdet heraf, fundet, at der ikke foreligger sådanne omstændigheder, der gør det rimeligt at fravige det nævnte udgangspunkt. Højesteret finder ikke grundlag for at tilsidesætte denne vurdering.

Da Højesteret heller ikke i øvrigt finder grundlag for at tilsidesætte landsrettens fastsættelse af salærets størrelse, stadfæster Højesteret landsrettens afgørelse.

THI BESTEMMES:

Landsrettens afgørelse stadfæstes.